

BOJNA ZASTAVA

Nguyen Van Kat

Moja zastava plapola kot veliko srce,
gverile prapor, prapor boja

.....
v Da Nang, da tam zaplenil bi kak tigrov zob,
in med napadom na utrjen strelski jarek Yankeejev
zasledujoče krogle iskale mojo so zastavo,
ko topič prijatelj kriknil svojo je žalitev,
sto pet milimetrov, proti utrjenemu jarku.
Zmerom nove roke vlečejo naprej zastavo,
ker vojaki umirajo na morju zemlje,
tudi vojaki viet umirajo na morju zemlje.
le moja velika in radostna zastava.
— gverile čvrsti prapor — smrti ne pozna.

Padli Vietkongovec, ki so partizani v boju
iztrgali njegovo truplo sovražniku, dec. 1965

GENOCID

Jean-Paul Sartre

Na šesto zastavljeno vprašanje: »Ali je vlada ZDA kriva zločina genocida nad vietnamskim ljudstvom«, je mednarodno sodišče za vojne zločine, ki je zasedalo v Roskildu na Danskem od 28. novembra do 1. decembra 1967 soglasno odgovorilo: »Da.« Jeanu Paulu Sartru pa je sodišče zaupalo nalogo, naj ta odgovor utemelji. Njegovi razlogi so bili naslednji:

I.

Beseda »genocid«, še ni posebno stara: pravnik Lenkin jo je skoval med svetovnjima vojnama. Stvar sama pa je prav tako stara kakor človeštvo in doslej še ni bilo družbe, ki bi je njen ustroj obvaroval pred tem zločinom. Torej je sleherni genocid plod zgodovine in značilen za človeško skupnost, ki ga je zagrešila. Tisti genocid, o katerem moramo tu soditi, je delo najmočnejše kapitalistične države zahodnega sveta in kot takšnega ga moramo skušati spoznati — z drugimi besedami: kolikor hkrati izraža notranji gospodarski ustroj te sile, njene politične cilje in protislovje sedanjega političnega položaja. Zlasti pa si moramo prizadevati, da bi razumeli namen genocida v vojni, ki jo vodi ameriška vlada